

syn til hvordan energipolitikken tilrettelægges effektivt, hænger både SF og Enhedslisten uhjælpeligt fast i en gammeldags måde at tænke på, som vi hidrører fra tiden før kvotesystemet.

Jeg indrømmer blankt, at den kvoteperiode, der gik fra 2005 til 2007, ikke var effektiv nok. Der blev uddelt for mange kvoter, og det er der enighed om, og derfor er der også uddelt langt færre kvoter fra 2008 og fremefter. Det, der er vigtigt at holde fast i, er, at når der er uddelt en kvotenorm, så er der ikke realistisk en CO₂-mæssig besparelse i at lave et mindre energiforbrug på elområdet.

Derimod er der masser af god grund til at holde fast i det – og nu håber jeg, at fru Anne Grete Holmsgaard lytter efter – når det vedrører det andet af de store mål, vi har, nemlig energibesparelsen, for det er fuldstændig korrekt, som fru Anne Grete Holmsgaard siger, at vi har en fælles målsætning om, at vores energiforbrug skal ned. Men det er bare at stikke folk blå i øjnene at sige, at der også vil være en ændring i CO₂-udledningen samlet set fra det kvoteomfattede område, hvis man flytter fra én kvoteomfattet virksomhed til en anden. Det er det, som jeg siger vil ske med det forslag, som fru Anne Grete Holmsgaard her kommer på banen med.

Jeg synes i øvrigt, det er pudsigt, at jeg skal høre, at vi ikke fra regeringens side, og at jeg som minister ikke vil være med til at ændre på afgifterne, når jeg netop både i min indledning og også i lovgivningen har lagt op til, at vi hæver CO₂-afgiften, men det er vel at mærke uden for det område, der er kvoteomfattet. Hvis ikke man har kvoter, så er afgifter et meget effektivt våben til at bekæmpe CO₂-udledningen, og derfor skal vi sikre, at vi har et niveau, hvor afgifterne uden for det kvoteomfattede område sørger for, at der er det samme pres på, at man reducerer CO₂-udledningen, som hvis det havde været omfattet af kvoterne. Det, som bare er fejlen især fra hr. Per Clausens side, er, at man ikke anerkender, at kvoterne er indført, og dermed heller ikke anerkender, at hvis man opererer både med kvoter og med afgifter, har man en dobbeltregulering, som ikke er til gavn for miljøet, men er til skade for forbrugere og for erhvervslivet i Danmark.

Derfor er det faktisk regeringens faste overbevisning, at vi skal bruge de politiske redskaber, inklusive afgiftsredskabet, der, hvor det er effektivt. Det skal vi bruge til at opnå flere mål, nemlig en CO₂-reduktion, f.eks. uden for det kvoteomfattede område, hvor afgifterne har en god

virkning, og vi skal bruge det til at opnå en energibesparelse, for det er vores fælles målsætning, at energiforbruget ikke bare skal være stabilt – som vi har haft det hidtil – men decideret faldende. Så er der det rigtig interessante, nemlig: Hvad er det egentlig, der er sagen i dag? Ja, sagen i dag er, at hvis man kigger på den besparelse, borgerne har ved at skifte fra deres glødepære til en elsparepære, så er der allerede i dag en besparelse i løbet af 6 år ved at udskifte en 60-watts-pære med en 11-watts-sparepære på over 550 kr., en besparelse på afgift ved indkøb og en besparelse på energiforbrug i perioden; allerede i dag er der en besparelse.

Når fru Anne Grete Holmsgaard får det til at lyde, som om vi fra regeringens side ikke ønsker at gøre noget, er det igen forkert, for som jeg var inde på i min indledning, ønsker vi gennem oplysning at føre en kampagne, sådan at flere borgere bliver bekendt med, hvad det er for en ikke bare energimæssig, men også privatøkonomisk besparelse, der er ved at skifte fra glødepærer til elsparepærer. Fra regeringens side har vi måske ikke hele æren af det fald i salget af glødepærer, der har været, men en del af æren, fordi det også skyldes de informationskampagner, der har været.

Derfor er det mig simpelt hen ubegribeligt, at der er så mange partier, der bliver ved med at hænge fast i en tid, hvor der eksisterede en reguleringsform, der var virkningsfuld, før man indførte CO₂-kvoter, og jeg håber, at de partier og deres ordførere vil tage sig tid til at læse de kloge ord, der er skrevet, nemlig at med indførelsen af det fungerende kvotemarked skal vi tænke i nye baner. Der er regeringen, og jeg håber, at SF vil være der. Jeg tvivler på, at Enhedslisten nogen sinde kommer der.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til skatteministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 16:05

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Står ministeren virkelig og siger, at der ikke kommer nogen afgiftsændringer inden for det område, der er kvotebelagt? Hvis ministeren gør det, så siger han jo i virkeligheden, at i det, Skattekommisjonen sidder og laver, kan de godt droppe enhver forestilling om aktivt at bruge energiafgifterne, medmindre vi måske snakker om noget, der er uden for kvotesektoren, f.eks. transport.